

PŘEŽIL JSEM PĚT FARÁŘŮ...

...tak by se také mohl nazývat tento příspěvek do Lastury, o který mě otec František požádal, než odejdu z farnosti k Milosrdným (jak říkají v Brně – k „Milošům“).

Mé dvanáctileté působení ve farnosti opravdu znamenalo spolupráci s 5 kněžími, jež se zde, v petrovické farnosti, vystřídali. Znamenalo to pro mě poznat je nejen v kostele, ale i blíže po jejich lidské stránce. Tedy nejen jejich veřejné působení, ale také jejich vrtochy, nálady i pocity.

Jedním z nich byl i P. Romuald Brudnowski, prvofarář znovuzaložené farnosti v Petrovicích. Vzpomínám, jak nám v sakristii kostela o slavnosti Zmrtvýchvstání děkoval za ministrantskou službu a s neskrývanou radostí říkal: „Honzo, aleluja, Kristus vstal“. Tu jeho vnitřní radost si budu pamatovat stále. Chtěl bych ji popřát nám všem i o letošních Velikonocích. Kardinál Vlk v jedné promluvě řekl, že zpěv věřících při mši sv. je součástí liturgie. Není to jen vyplnění „hluchých“ míst při mši, když kněz nic neříká. Je to zapojení se celého shromáždění věřících.

Ruská ikona Zmrtvýchvstání Krista z 16. století.

(pokračování na str.2)

Až budeme tedy zpívat slova velikonoční písně: “Aleluja! Vstal Kristus! Vše co jsme, co máme, chceme s láskou jenom jemu dát, ... s ním chceme žít a umírat“, nemysleme při tom pouze sami na sebe, jenom na náš osobní vztah s Bohem, ale taky na to, že jsme součástí a členy církve, již založil. On je v ní přítomen, ve farnostech na celém světě a také v té naší petrovické, u kostela sv. Jakuba Staršího. Zpřítomňuje se nám v Božím slově i na oltáři skrze ruce duchovního, kterého zde máme a který je jedním z nás. Buďte mu, prosím, nápomocni při jeho kněžské službě, jako jsem se snažil být i já. Přijměte ho i s jeho vrtochy, náladami a slabostmi, se stejnou velkorysostí, s jakou přijímáte ty své. Budete potom moci třeba říct to co já: „Prožil jsem tu pět farářů“.

*Jan Roškota
(emeritní farník)*

PŘITAKÁNÍ

Jenda má církev upřímně rád a dává se v ní k dispozici. Přijal postoj služebníka a takoví lidé nejen přežívají faráře, ale také pomáhají jim a ostatním přežít. I ten naznačený rozdíl přežít - prožít je důležitý. Děkuji našemu emeritnímu arcikostelníkovi za jeho slova, skutky i modlitby. Jemu i nám všem přeji prožití Velikonoc vyústující v nikdy nekončící radost ze spásy v Ježíši Kristu.

Váš kněz František.

VÝLET NA KALVÁRII U MILIČINA

Srdečně zdravím čtenáře Lastury. Jsem jeden z odrostlých členů skautského oddílu Krhúti, který již dlouhá léta provozuje úspěšně svou činnost na Praze 11. Tzv. nepovinné akce patří k nedílné součásti našeho programu. Jednou z nich byla i spolupráce na mikulášském večeru vaší farnosti v prosinci 2005. Právě tam vlastně došlo k našemu seznámení s paterem Františkem. Výsledkem bylo, že členové našeho oddílu začali navštěvovat některé z akcí, které u vás pořádáte. Nutno podotknout, že je to zásluha našeho vedoucího - Milana, který nás pravidelně o všem informuje. Tolik jen na úvod, abych čtenářům vysvětlil důležité souvislosti.

Výše uvedené události měly za následek, že jsem se v sobotu 11.3.2006 ráno ocitl na nádraží Hostivař, kde měli poutníci na Kalvárii u Miličina sraz. Nakonec jsme vytvořili šestičlennou skupinu: Honza I., Honza II., Martin, P. František (všichni z farnosti Petrovice) + Milan a Tomáš (z oddílu Krhúti). Po krátkém představování jsme vyrazili koupit lístky na vlak, který bez dlouhých prodlev přijel na perón. Cesta do Ješetic rychle utekla při povídání a šustění karet - Honza s sebou vzal stylové karty s motivy železnice. V Ješeticích se k naší skupině přidaly ještě 2 osoby - rodiče jednoho našeho člena, kteří se rozhodli absolvovat dnešní akci s námi (ovšem na běžkách). Nutno podotknout, že tento výlet byl původně plánován jako jarní, vysoká vrstva sněhové pokrývky ale ukázala, že tomu

tak úplně nebude. Nejprve jsme se vydali po silnici směrem na Styrov, kde jsme se se silnicí rozloučili a vstoupili do závějí, které místy měly i jeden metr. Na tomto místě se ukázalo, jak prozřetelné je mít s sebou běžky, popř. být lehký (jako náš nejmladší a nejjudatnější účastník Martin). My, kdo jsme žádnou z těchto výhod neměli, jsme zapadali často až po stehna do vlhkého sněhu. Za těchto okolností nám cesta do obce Žibkov trvala celkem dlouho. Milan poznamenal, že se ani moc nezlobí, že půjde zase po silnici, s kterou jsme se dostali až do Miličina.

Před vstupem do obce stála kaplička se známým vyobrazením Ježíše - Ecce Homo. Již zde jsme se poprvé zastavili a P. František to místo vyzdvihl jako určitou předeheru toho, co se bude dít na Kalvárii.

Před zážitkem duchovním jsme si dopřáli jeden zážitek gurmánský. Zašli jsme do místní restaurace na oběd. Z návsi jsme se odebrali

Foto Milan Kvíz

k úpatí vršku, který má jméno Kalvárie, kde se křížová cesta nachází. Kamenná zastavení s malovanými výjevy nechali postavit obyvatelé Miličina na začátku 20. století. Prošli jsme všech čtrnáct zastavení a ocitli se na vrcholu, kde byla

v 18. století vystavěna barokní kaple. Cestu jsme prošli pomalu. U každého zastavení nám Martin hlasitě přečetl název výjevu a bylo řečeno krátké zamyšlení nad Ježíšovou cestou, čehož se ujal P. František za pomoci Milana a Honzy. Na začátku Ježíš odsouzený, na konci ukřižovaný a do hrobu daný - bez pohledu víry tragédie jednoho Žida, v očích víry je za celým děním obzor, za

nímž je víra, naděje a láska. Ježíšovo lidství a božství ve vztahu k nám - podobnými směry se meditace na Kalvárii ubíraly. Na vrcholu u kaple u posledního zastavení (viz. ilustrační foto) jsme byli asi nejdéle. P. František nám vyprávěl hezký příběh, který dal do souvislosti s dnes někdy doplňovaným patnáctým zastavením - Ježíšova vzkříšení, kde se vlastně

nachází onen horizont příběhu naděje – nikoliv tragického konce. Jsem moc rád, že jsem se mohl tohoto putování zúčastnit, byla to pro mě v tu dobu velmi potřebná duchovní vzpruha.

Následně jsme se ubírali směrem zpátky k nádraží do Ješetice. Sněhem, který nám byl po stehna, po příjemné lesní cestě i po malé silničce - v povídání, koulování a házení se do sněhu náš výlet pomalu končil. Myslím, že to byl moc fajn den, kde byla legrace, ale i vážné povídání. Tak mě to baví, tak to mám rád...

Nakonec si vážené čtenáře dovolím upozornit na dvě zajímavé internetové adresy - první je na stránky Muzea České Sibíře, kde najdete informace a fotografie celé miličínské Kalvárie, a druhá na web našeho skautského oddílu. <http://www.ceskasibir.cz> <http://www.krhuti.poupe.net>

napsal Tomáš Síbek (skautskou přezdívkou Drobek)

EVOLUCE A / NEBO STVOŘENÍ?

Nějak příliš živo bylo v ten páteční večer kolem školy v Edisonově. Neklamná známka toho, že se novinka třetích pátků v měsíci ve znamení pořadů pro širší veřejnost ujala a že už se vlastně stává tradicí. Na svátek sv.Patrika 17.března byl však tento zájem ještě zřetelně větší. Svou roli určitě sehrálo atraktivní téma uvedené v titulku. Tedy otázka, se kterou už určitě zápasil každý z nás. Spolu s moderujícím otcem Františkem byli zdatnými průvodci mezi úskalími této problematiky biolog Doc.RNDr. Petr Pikálek a teolog P.ThLic. Prokop Brož. Jak se však záhy ukázalo, potenciálních přednášejících by se mezi přítomnými našlo mnohem více. Z těch neaktivnějších je třeba zmínit především Ing. Vladislava Běhala, DrSc. a Pavla Kábrta, jejichž fundované příspěvky daly průběžné diskuzi tu správnou šťávu.

Cílem tohoto setkání nebyla a ani nemohla být jasná a definitivní odpověď na otázku v titulku. Spíše šlo o to, zda vůbec umíme na toto téma kultivovaně

diskutovat a jak umíme respektovat odlišné názory svých bližních. Stejně tak není možné shrnout do malého lastuřího článku toto téma, o kterém bylo napsáno už tolik tlustých knih. Takže závěrem snad jen vtipná, stručná, ale o to výstižnější glosa jednoho z přítomných:

„Bez stvoření - evoluce čeho?“.

Pro zájemce o podrobnější informace jsou na faře, popř. kontaktech Lastury, k dispozici textové a elektronické materiály, které někteří účastníci věnovali. Po dohodě je možné též zakoupit CD s kompletním digitálním videozáznamem přednášky.

P.ThLic. Prokop Brož

Více se lze dočíst též např. na:

http://www.revprirody.cz/data/0905/stvoreni_vs_evolution.htm

(M.Nedoma)

KDYŽ JSEM SLABÝ, TEHDY JSEM SILNÝ

V sobotu 18. března zavítal do naší farnosti P. Petr Blecha z řádu Bosých karmelitánů, aby u nás pozvedl duchovní život svou rekolekcí na téma: "Když jsem slabý, tehdy jsem silný". (Sv. Pavel). Přišlo na ni asi 20 lidí z naší farnosti (přišli také na 20 litrů výborného guláše a polévky od našich farních maminek ☺). Den jsme začali společnou modlitbou ranních chval.

Na programu, kromě třech přednášek, byla ještě jedna věc, která by se zdála být u nás téměř nemožná. Slovo, při kterém vstávají vlasy hrůzou - silentium. Ano, museli jsme být zticha celý den. Ale o to víc jsme zjišťovali, že Pán je s námi, že k nám hovoří a že nás má opravdu rád.

Od otce Petra jsme se dozvěděli, že:

*/ náš život se podobá "Velké noci", kdy vyvolený národ přecházel z Egypta přes moře,

*/ že bychom měli žít přítomností,

*/ položili jsme si otázku, kým je pro mě Bůh,

*/ připomněli si, že rozum, vůle a cit mají být v rovnováze,

*/ že církev není společnost odtažitých jedinců, ale její síla je ve společenství, ve kterém se lidé k Ježíši společně modlí.

*/ Také jsme se dozvěděli, že je potřeba se dívat na svůj život zevnitř a pozitivně,

*/ že je papež v Božích očích úplně stejně důležitý jako popelář,

*/ že světcí nejdou "vyrábět přes kopírák", ani kdybychom žili podle jejich životopisu.

*/ Zamysleli jsme se, kdy jsme v životě zakusili svoji křehkost a co nám tím Bůh chtěl říci.

*/ Rozhodli jsme se, že se nebudeme chlubit sebou ale jen svou vlastní slabostí. (podle příkladu sv. Pavla), aniž bychom měli zalíbení ve svém slabošství.

*/ Bylo zajímavé zamyšlení, že pokud otec přichází opilý z hospody a mlátí svoje děti, těžko je potom budeme honit do kostela a vysvětlovat jim, že Bůh je milosrdný Otec.

Třetí přednáška byla na téma: Je v mém životě prostor pro něžnost Boha? Tehdy si vzal otec Petr za příklad učitelku církve - sv. Terezii z Lisieux a její pokoru. Boží něžnost a pozornost přijde tehdy, když uznáme, že jsme jen děti. Pokud se přestaneme vztekat a kopat kolem sebe a řekneme jen: Tatínku!, je možné vzít nás do náruče a dát nám Lásku.

Po několik hodin P. Blecha neúnavně zpovídal v sakristii kostela sv. Jakuba a večer, po odpolední adoraci v 18:00 zakončil rekolekci krásnou mší svatou, kde vše co jsme si říkali shrnul v promluvě. Také podotkl, že se u nás cítil jako v přívětivé rodině.

Měli jsme opravdu krásný den a jistě se budeme těšit na další akce s bratry karmelitány, třeba někdy až zase budeme mít chuť na guláš . ☺

Ondra Lehovec

NA LHOTECKÉ KŘÍŽOVÉ CESTĚ

Dne 1. 4. 2006 jsme se vydali na pouť do kostela Panny Marie Královny Míru ve Lhotce na křížovou cestu, která vznikla po „Pražském jaru“, kdy byla navržena tamním P. Vladimírem Rudolfem a z umělé pryskyřice ji vytvořil

český umělec Karel Stádník v letech 1973-1975. Je v Evropě svým vyjádřením jedinečná.

Jednotlivá zastavení představují krizové situace, do kterých se lidstvo dostalo v průběhu posledních staletí – ve vztahu k Ježíšovým pašijím. Nejvíce mě zaujalo 7. zastavení, které vyjadřuje hrdinství vězně koncentračního tábora

v Osvětimi – františkána Maxmiliána Kolbeho, který stejně jako Šimon Kyrénský pomáhá nést kříž Ježíšovi - tento vězeň přijal trest smrti hladem za svého spoluvězně, otce početné rodiny.

Křížovou cestou nás provázel duch. otec P. Kamil Vrzal, který nás poté pozval na milé posezení u kávy a dobrot v prostorách fary.

Martin Miňovský

KDO JE KDO aneb ROZHOVOR S OSOBNOSTÍ

Sedává v druhé lavici vlevo, často čte při mši sv. čtení nebo přímluvy, modlíme-li se v sobotu společně nešpory, nezřídka vede jeden z chórů, učí náboženství, je členkou farní rady a iniciátorkou řady akcí v naší farnosti. Nedalo mi to, abych nepozvala k mikrofonu tuto nenápadnou, ale nevšední ženu MUDr. Jiřinu Němcovou a nepoložila jí pár zvědavých otázek:

Foto L. Jiřík

maminku. Tatínek je už delší dobu u Pána.

Jak jste se dostala do Prahy? Přišla jste sem za studiem nebo za prací?

Do Prahy jsem šla kvůli studiu. Bydlela jsem u babičky.

Co jste vystudovala?

Vystudovala jsem medicínu.

Jak jste se k tomu rozhodla? Co Vás k tomu táhlo?

Táhlo? Bylo to prostředí, ve kterém jsem vyrůstala. Můj tatínek byl lékař a maminka zdravotní sestra.

Sestra je starší...?

Ano, sestra je starší.

Vy jste salesiánka. Do jaké větve patříte?

Salesiánská rodina má mnoho větví. My jsme jednou z nejmladších větví. Jmenujeme se Kontemplativní fraternita Marie z Nazareta. Založil nás Mons. Nicolas Cotugno v Montevideu, dnes je arcibiskupem v Montevideu.

Říkala jste, že je to jedna z nejmladších větví. Kolik let už existujete?

Počátky Fraternity jsou kolem roku 1981.

Kolik je v Čechách podobných lidí jako jste Vy? Máte tady nějakou komunitu?

Chodíte do Petrovic do kostela. Jste petrovická rodačka?

Nejsem petrovická rodačka, v Petrovicích bydlím posledních 10-11 let.

Kde jste se narodila?

Jsem rodilá Jihočeška. Pocházím z jednoho malého městečka mezi Českými Budějovicemi a Třeboní, které leží na začátku krásných třeboňských lesů.

A jak se jmenuje?

To městečko se jmenuje Ledenice.

Jak vypadalo Vaše dětství?

Moje dětství bylo krásné.

Předpokládám, že kromě rodičů jste měla i sourozence. Nebo ne?

Měla jsem a ještě stále mám jednu sestru a

Do Fraternity patří mimo zasvěcených a kněží také rodiny s dětmi a svobodní. Fraternita zde v Čechách již existuje, zasvěcenou jsem prozatím sama, vlastně v celé Evropě. Moje komunita je v Itálii na Colle Don Bosco, kde žijí dvě spolusestry z Uruguaye.

Jak jste se s nimi seznámila, když jsou v rámci Evropy jenom v Itálii?

V Evropě mimo Itálie jsou také v Bratislavě, ale tam prozatím není žádný-á ze zasvěcených.

Jak jste se seznámila s tímto hnutím?

To jsou Boží cesty a Boží dary.

A můžete to prozradit?

Já jsem hledala místo v salesiánské rodině, místo zasvěceného života, a měla jsem určitou utkvělou představu, ke které jsem směřovala, ale ukázalo se však, že mé místo zde není. V tuto chvíli byla jediná možnost: vše odevzdat Pánu, aby jednal On. Bůh má smysl pro humor, má vždy něco připraveného, co by si člověk sám nevybral. Boží cesty jsou tak rozdílné od těch lidských. Po určitém čase modliteb jsem se dozvěděla informaci o Fraternitě s tím, že je v Uruguayi, v Itálii a také na Slovensku. Styl života Fraternity mi byl velice blízký a Bratislava se mi zdála být dostupná. Nikoho jsem tam ale neznala, žádné spojení jsem na ně neměla. Pak jsem jednou v rámci svého zaměstnání jela na kurs do Bratislavy, tak jsem se pokusila je vyhledat. A podařilo se. Na Slovensku jsem poznala také Margare z Uruguaye, která žije v Itálii na Colle Don Bosco v rodišti Dona Boska. To bylo v květnu a v srpnu jsem již jela do Itálie, aniž jsem uměla italsky či jakoukoli jinou řeč, kterou bych se dokázala domluvit.

Je to teď jiné? Už umíte italsky :-)?

Nyní umím hovorovou italštinu, respektive takovou italsko-španělštinu, protože rodnou řečí mých spolusester je španělština.

Jak jste se teda v Itálii ze začátku domlouvala?

Byl to krásný čas. Prvé tři týdny byly doopravdy velice zajímavé. Já jsem uměla pár slovíček, která jsem se zvládla naučit na jedné chaloupce, kde jsem vařila. A pak tam byla jedna ze Slovenek, která trochu italsky uměla. Hlavně jsem se domlouvala pomocí slovníku, rukama, nohama. Byla tam hlavně velká Boží pomoc. Vlastně jsem se domlouvala pomocí mimiky a gest, a tak... . Je to velice vzácné a nádherné období, protože i když člověk nerozumí, tak dokáže velice mnoho pochopit - je vnímavější jinými smysly. Byly tam ale samozřejmě také okamžiky, kdy jsem porozuměla něco jiného, než mi chtěli říci... .

Jste autorkou či iniciátorkou Petrovického Betléma a teď už i Petrovického postního kříže. To byl Váš nápad nebo jste to odněkud přebrala?

Petrovický Betlém a postní kříže prodělaly určitý vývoj. Všechno začalo v jednom venkovském kostelíčku, kde jsem viděla, že děti v obětním průvodu nosí malé kartičky, kde mají napsaný nějaký úkol. Tato myšlenka se mi zalíbila

a chtěla jsem ji sem přenést, něco udělat i pro zdejší děti. Tak začaly úkoly s obrázky. Petrovický Betlém začal vznikat tím, že ze začátku byl zde malovaný Betlém, kde v adventu přibývaly za dobré skutky dětí postavičky pastýřů. Pak jsem si říkala, že když tam mohou být domečky českých měst a vesnic, tak proč by tam nemohly být domečky petrovické. Vzhledem k tomu, že jsem nebyla schopná petrovické domečky namalovat, tak vznikla myšlenka fotografií. No, a pak to pokračovalo: proč jenom ty domečky a cizí lidé - cizí pastýři, kteří jdou k jeslím. Poklonit se Pánu Ježíši k jeslím jdeme i my tady všichni, a tak vznikl Petrovický Betlém i s petrovickými lidmi – pastýři.

A kříž?

Ten dnešní kříž, který je tady, tak ten už vznikl ve spolupráci s Otcem Františkem a s Danem Pikálkem.

Máte tu ve farnosti ještě nějakou funkci kromě toho, že jste ve farní radě?

Učím několik let náboženství - nevím kolik, ale nějaká řádka let už to je.

Jaké máte zaměstnání?

Já se živím zubařinou.

Říkala jste, že Fraternita, kam patříte, je kontemplativní. To znamená, že se musíte snažit skloubit hodně času věnovaného modlitbě s tím vším, co děláte?

Říkala jsem, že Fraternita je kontemplativní, ale jsme v salesiánské rodině, jsme u Dona Boska, nejsme ani u benediktinů, ani u dominikánů, ani u karmelitánů. Naším vzorem je Don Bosko a modlitba Dona Boska, jeho vnitřní život, jeho vnitřní spojení s Bohem. Takže naše kontemplace je kontemplace v činnosti.

Takže to není modlit se třeba 8 hodin denně...

Ne 8 hodin denně, ale celý den. Mimo modliteb, mše svaté, adorací to znamená být stále ve spojení s Bohem.

Máte nějaké koníčky, nebo je Vašimi koníčky to, když můžete vykonávat svou salesiánskou činnost?

Prvním mým koníčkem je má práce, dalším koníčkem byla turistika, lezení po horách a lyžování... . A potom knihy, poslech hudby, květiny, ruční práce

Už není?

Na to už nezbývá čas.

Díky za rozhovor.

Monika Riedlbauchová

BUDE SE NÁM, JENDO, STÝSKAT.

Tajemník, sestřička, kostelník, spolehlivá opora všech minulých kněží i nás – farníků, člověk s jemným vystupováním, precizní, pečlivý ...

Jeho přání nešla odmítnout. „Same mohl bych Tě požádat o oheň na Bílou Sobotu, o opravu procesního kříže?“ Tyto prosby byly předem splněné.

Stejně tomu bylo i tuto (*tj. 4.postní – pozn.red.*) neděli. Usměvavý tím svým způsobem a s lekciónářem v ruce se k nám přitočil: „Same, Terezo, když vás tady mám takhle pěkně pohromadě, můžu vás poprosit o čtení?“ Odpovídám: „Samozřejmě.“ A Tereza dodává: „Tak už se Jendo loučíš?“ „Ještě ne až příští neděli.“ Já se ještě ptám „a jak se ti daří, jsi už zdravý?“ Jenda – „ale jo, relativně dobře“ a dodává s tím svým úsměvem „není zdravý pacient, je jen špatně vyšetřený.“ Vyprskli jsme smíchy a i řada za námi se začala otrásat.

Bude se nám, Jendo, stýskat.

Sam Jakš

Rozlučka s Jendou Roškotou

V neděli 2.4. nám Jenda dopřál strávit s ním ještě pár příjemných chvil před jeho odchodem do řádového společenství. Neformální setkání bylo naplněné srdečnou a usměvavou atmosférou. Ostatně jak jinak – s Jendou. Posuďte to ostatně sami na několika pohotových záběrech Ondry Lehovce.

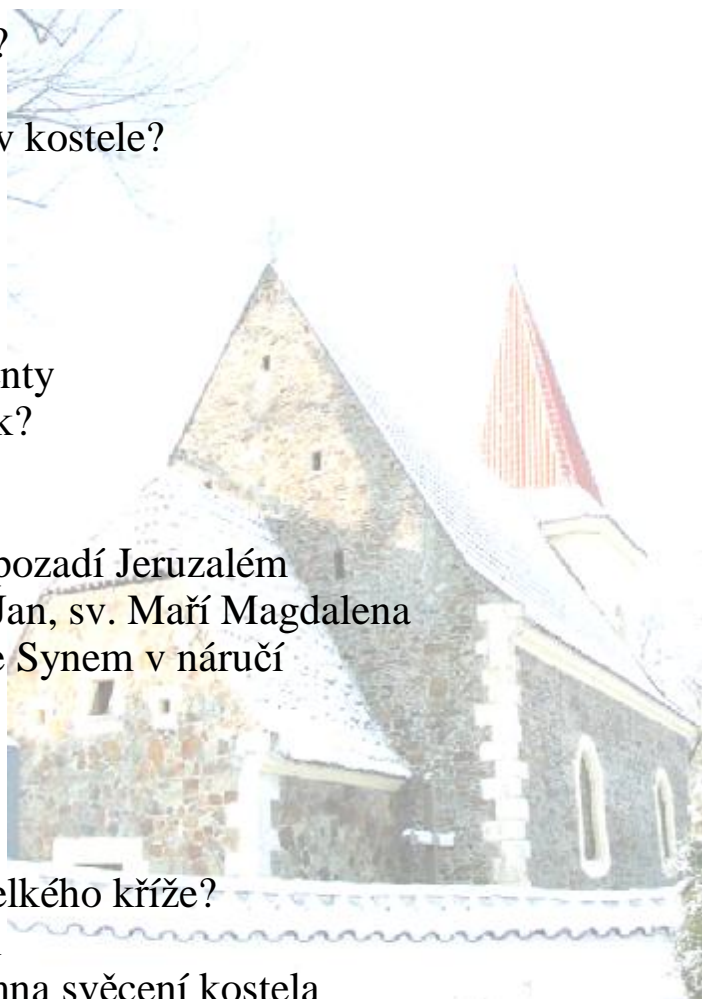
2.4.2006

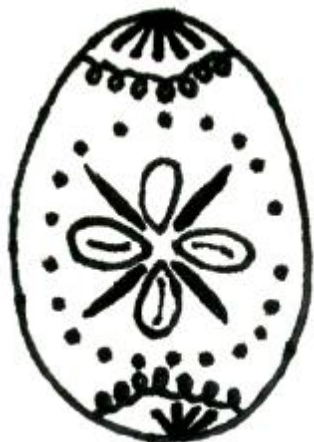
ZNALOSTNÍ KVÍZ: Znáte dobře náš kostel?

Ve velikonočním období navštěvujeme náš kostel ještě častěji než obvykle. Tedy je to i vhodná příležitost k otestování naší vnímavosti k tomuto prostředí našich bohoslužeb a modliteb. Předložený test rozhodně nevyplňujte přímo v kostele, ale pěkně někde v klidu domova či jiného útulného zařízení. Správné řešení a vyhodnocení testu najdete na str. 16.

- 1) Kolem kterého roku se datuje postavení našeho kostela?
a) 1050 b) 1150 c) 1250
- 2) Kolik velkých oken má chrámová loď?
a) 2 b) 4 c) 6
- 3) Kolik máme dřevěných lavic s klekátky?
a) 12 b) 14 c) 16
- 4) Kolik zarámovaných velkých obrazů je v kostele?
a) 1 b) 5 c) 6
- 5) Jaká malba zdobí strop kostela?
a) je zde výjev umučení sv. Jakuba
b) není zde malba - strop je dřevěný
c) strop je ozdoben drobnými ornamenty
- 6) Kolik soch andělů obklopuje svatostánek?
a) není zde žádný anděl b) 2 c) 4
- 7) Co je zobrazeno na svatostánku?
a) Ukřižovaný Kristus na Golgotě, v pozadí Jeruzalém
b) Ukřižovaný Kristus, P. Maria, sv. Jan, sv. Maří Magdalena
c) Kříž, pod ním Bolestná P. Maria se Synem v náručí
- 8) Kolik svící je běžně v kostele?
a) 12 b) 13 c) 15
- 9) Kolik soch je celkem v chrámové lodi?
a) 3 b) 7 c) 9
- 10) Co je znázorněno na fresce vpravo u velkého kříže?
a) P. Maria zakrývá křesťany pláštěm
b) P. Maria stojí na obláčku, je přítomna svěcení kostela
c) P. Maria žehná našemu kostelu
- 11) V kterých letech byly u nás v kostele konány misie?
a) 1910, 2000 b) 1900, 2001 c) 1950, 2003
- 12) Jaké nejdůležitější postavy jsou na hlavním obraze?
a) sv. Jakub a jeho mučitelé
b) sv. Jakub a svatojakubský poutník
c) sv. Jakub, svatojakubský poutník a Nejsvětější Trojice

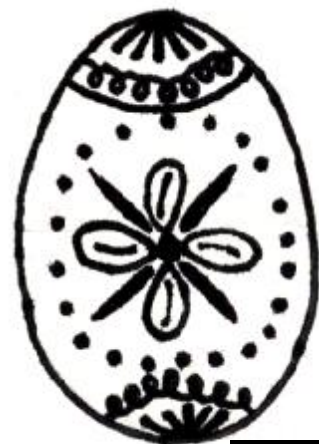

připravila Monika Riedlbauchová

Malý velikonoční test pro děti

Najděte 5 rozdílů mezi zdobením těchto dvou kraslic.

(Anežka Nedomová ml.)

Co se všechno ve farnosti děje:

- náboženská výchova dětí - v pondělí a ve středu na faře, ve škole a v bytě - přihlašování u o.Františka
- Maminec - setkání maminek s dětmi - středy dopoledne - zatím vždy na faře
- setkání starších věkem, i když mladých duchem - 3.čtvrtek v měsíci v 16.30hod. - na faře
- hovory o víře, nad Katechismem katolické církve - každý 2. a 4. pátek v měsíci po mši sv.
- setkání mládeže - ve čtvrtek po mši sv. na faře, s nácvikem zpěvu, hry apod.
- Mariina legie - v úterý po mši sv. na faře
(internetové stránky petrovického prezidia Panna Maria Ochranitelka najdete na <http://www.legiepetrovice.wz.cz>)
- agapé - každou 3.neděli - neformální setkání po druhé mši sv.- na faře nebo okolo ní.
- od 22.2. – každou středu 18.30 mše sv. a následně setkání duchovní obnovy farnosti a přípravy k přijetí svátosti biřmování

Pravidelné bohoslužby:

Neděle: 9.00 a 10.30 hod.

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota: 18.00 hod.

Středa: 18.30 hod (a následně program duchovní obnovy farnosti pro biřmovance a další přihlášené)

Májové pobožnosti v květnu: v úterý, čtvrtek, pátek a sobotu po mši sv., ve středu od 18.00

Výstav Nejsvětější svátosti - každý čtvrtek a každý 1.pátek- po mši sv. (a po májové pobožnosti), do 19.30 hod.

Příležitost k svátosti smíření - přede mší svatou, při adoraci a několikrát za rok po společné kající bohoslužbě s několika zpovědníky

PETROVICKÝ FARNÍ KALENDÁŘ NA DOBU VELIKONOČNÍ L.P. 2006

- Velikonoční triduum:
 - 13.4.-Zelený čtvrtek - 18.00 mše sv. s mytím nohou, po ní bdění v Getsemane
 - 14.4. - Velký pátek - 10.00 odchod na křížovou cestu s dětmi (do lesa)
15.00 křížová cesta v kostele
18.00 velkopáteční obřady.
 - 15.4. - Bílá sobota - 9.00 modlitba se čtením, od 10.00 malá brigáda - úklid okolo fary (hrabání ap.)
 - VIGILIE - 21.00 svěcení ohně a další obřady slavnosti, poté na faře agapé
 - 16.4. - Boží hod velikonoční, slavnost Zmrtvýchvstání, mše sv. 9.00, 10.30, po ní na faře agapé
 - 17.4. - pondělí v oktávu velikonočním, mše sv. 10.30 (a něco k tomu?)
- 20.4. - čtvrtek v oktávu velikonočním - 16.30 setkání starších na faře
- 21.4. - 3. pátek - 19.00 v ZŠ Edisonova - pro farníky i pro veřejnost - setkání s vojenským kaplanem, premonstrátem por. P.Jindřichem Zdíkem Jordánkem a promítání jeho záběrů z mise KFOR v Kosovu
- 4.5. - čtvrtek - 21.00 redakční rada Lastury
- 6.5. - sobota - arcidiecézní pouť za duchovní povolání - Svatá Hora - mše sv. 10.00 (a následný program do 15.30)
- 13.5 - sobota - od 9.45 jarní úklid fary
- 18.5. - čtvrtek - 16.30 setkání starších na faře
- 19.5.- 3. pátek - 19.00 v ZŠ Edisonova - pro farníky i pro veřejnost - Athos - dva návštěvníci veřejnosti (zvláště ženám) nepřístupného řeckého poloostrova budou vyprávět a promítat záběry ze své cesty do tohoto mnišského "státu"
- 25.5. - čtvrtek, 40.den po Vzkříšení - slavnost Nanebevstoupení Páně - 18.00 slavnostní mše sv.
- 27.5 - sobota - "naskáluvstoupení" mládeže - výlet pro mládež a starší děti

- 3.6. - vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého - 18.00 mše sv., nešpory a následná delší modlitba v kostele, ekumenicky otevřená
- 4.6. - Hod Boží svatodušní, Letnice, 50.den po Vzkříšení Páně, 9.00 i 10.30 slavnostní mše sv.
- 10.6. - sobota - "petrovické letnice" - 18.00 mše sv. s otcem biskupem Karlem Herbstem, SDB - s biřmováním a obnovou sv. biřmování
- 11.6. - slavnost Nejsvětější Trojice - po mších od 9.00 i 10.30 volby kandidátů členství v nové pastorační radě farnosti
- 15.6. - čtvrtek - slavnost Těla a krve Páně - 16.30 setkání starších na faře
18.00 slavnostní mše sv. s prvním svatým přijímáním dětí

KRHÚTI - 76. oddíl Junáka přijímá nováčky.

Oddíl hledá chlapce ve věku 9 - 12 let pro svou pravidelnou činnost.

Kontakt

RNDr. Milan Kvíz a Ing. Jana Kvízová

Myslbekova 684/17

169 00 PRAHA 6

Tel.: 220 510 624

email: Jana.Kvizova@quick.cz

web: <http://krhuti.poupe.net/>

Správné řešení testu ze str.13: 1) c, 2) b, 3) b, 4) c (sv. Jakub, 4 evangelisté, sv. Antonín Veliký) 5) b, 6) c, 7) a, 8) b (6 na oltáři, 2 na obětním stole, 2 u P. Marie, 2 u Nejsv. Srdce Ježíšova, paškál), 9) c (2x Nejsvětější Srdce Ježíšovo, Panna Maria, P. Maria s Ježíškem nad svatostánkem, 4 andělé, Kristus na kříži na pravé straně chrámové lodi), 10) a, 11) a, 12) b

VYHODNOCENÍ:

0-4 správné odpovědi: Buď jste jen občasnými návštěvníky našeho kostela nebo Vás jen nikdy nenapadlo podívat se pořádně kolem sebe. Ať tak či onak, doufáme, že Vám náš kvíz rozšířil znalostní obzor. A patříte-li mezi ty mladší a méně časově zaneprázdněné, můžete v objevování nových věcí pokračovat. Stačí sem tam přijít a pomoci např. při úklidu kostela :-).

5-8 správných odpovědí: Je vidět, že nejste nevšímaví ke svému okolí a že kromě lidí kolem sebe vnímáte i okolí, v němž se pohybujete. To je chvályhodné. Jen v tom vytrvejte!

9-12 správných odpovědí: Patříte nejspíš do skupiny častých návštěvníků kostela - ať už se účastníte mše sv. či pomáháte, když je toho zapotřebí. Jste vskutku všímaví! Gratulujeme!

Chcete číst Lasturu jako první ?

Stačí zaslat svůj mailový kontakt na adresu: lastura@email.cz a každé nové číslo farního zpravodaje přijde přímo na Váš počítač a to ještě dříve, než ho najdete v papírové podobě na stolku v kostele.

Chcete číst Lasturu ještě dříve ?

Tak přijďte pomoci s její výrobou. Víáme nejen příspěvky do obsahu zpravodaje, ale i manuální výpomoc při tisku, kompletaci a distribuci. A určitě řada z vás má k dispozici digitální fotoaparát – při četnosti farních akcí uvítáme každého dalšího fotoreportéra. Vzhledem k rostoucímu rozsahu i nákladu nás zajímají i nabídky cenově výhodného popř. sponzorského zpracování v profesionální tiskárně.

Na uvedené e-mailové adrese nebo písemně (možno nechat v sakristii) rádi uvítáme jakékoliv Vaše připomínky a nabídky příspěvků i jiné pomoci při tvorbě zpravodaje. Uzávěrka dalšího čísla: 11.5.2006.

LASTURA, č.2/2006, vydává Římskokatolická farnost u kostela sv.Jakuba Staršího, Edisonova 17/16,
109 00 Praha 10 - Petrovice

kontakt na duchovního správce: tel: 274860428, GSM: 776252251, prevrat@volny.cz

kontakt na redakci: lastura@email.cz

redakční rada tohoto čísla: P.M.F.Převrátíl, M.Riedlbauchová, M.Nedoma, M.Miňovský

Poděkování všem přispěvatelům a pomocníkům při kompletaci

a Mgr.Jiřímu Vonešovi za poskytnutí grafiky sv.Jakuba

Náklady na výrobu jednoho výtisku: 2,40 Kč